

ממדרגת פורים למדרגת מתן תורה – גילוי הרצון המשותף

השנה, שנה מיוחדת, שנת מלחמה, וחגי ישראל המופיעים בה, מאירים באור מיוחד, אשר מחד, מרומם אותנו, אל הנצח שמעבר לרגע ולהקשר, אולם מאידך גם מעניק לנו משאבי כוח ואנרגיה להבין ולהאיר את המציאות שלנו באור הנצח.

אנחנו נמצאים בפתח חג השבועות, חג מתן תורה.

האדמו"ר האמצעי של חב"ד, בנו של בעל התניא, רבי דובער, בספרו שערי אורה, בחידושו על חג הפורים (שערי אורה, שער הפורים צג ע"א-ע"ב) מאיר נקודה הנוגעת לפורים ולמתן תורה הרלוונטית ומשמעותית עבורנו.

הוא עומד על כך שעם ישראל, על פי חז"ל מיוצג על ידי 60 ריבוא נשמות, שיצאו ממצרים ונפרטו לאורך ההיסטוריה למספר בני ישראל.

כל נשמה ונשמה מ-60 הריבוא, יש לה את הדרך שלה בעבודת ה', את האידיאולוגיה שלה ואת תפיסת עולמה. המחלוקות, הבדלי הגישות, הפערים, הם שיקוף של עובדה זו והם מובנים בקיומו של עם ישראל, המכיל 60 ריבוא נשמות המובדלות ומחולקות זו מזו.

הדבר בא לידי ביטוי בעולם הדעות, המחשבות והרעיונות. בעולם הספירות, ליודעי חן, אנחנו מדברים על המרחב של ספירות החב"ד – חכמה בינה ודעת. שם ישנו ריבוי, פיצול וגיוון.

כל נשמה מבקשת להביא לעולם סט ערכים הקרוב לה, סולם ערכים המותאם לאופן שבו היא השיגה את האור האלוהי בעולם.

אך מעל ומעבר לכל המחלוקות הללו, מעל עולם הדעות – יש את עולם הרצון (בסוד – ספירת כתר). בשורשה של כל נשמה ניצב רצון שתרגומו לאמונות ודעות הינו סובייקטיבי, אך הוא לכשעצמו משקף את המשותף העמוק לכל יהודי ויהודי.

אם נשאל יהודי, באשר הוא, מה הוא הרצון הניצב מאחורי הערכים שהוא מאמין ושהוא מבקש לקדם? למה הוא עושה את זה? ולא נרפה, כי נשאל שוב ושוב, אבל למה? נגיע לנקודת שורש הרצון, שהיא משותפת גם לזה הניצב מן העבר השני של המתרס האידיאולוגי שלי (זאת מתוך הנחה ששניכם פועלים מתוך רצון לממש ערכים ולא מתוך אינטרסים אנוכיים או סתם תאוות).

לדוגמה: יהודי המבקש לקדם ערכים ליברליים אוניברסליים. אם נשאל אותו מדוע? מה הוא מבקש? ככל שנעמיק נגיע לנקודה קמאית: הרצון להיטיב לעולם, הרצון לתקן עולם, אולי הרצון שהחברה בישראל תהיה חברת מופת ואור לגויים ועוד ועוד.

כך גם אם נשאל את היהודי הלאומי, המבקש לקדם ערכים של מדינה יהודית תורה ומצוות. מדוע? מה ניצב בשורש – סביר שככל שנעמיק, נגיע לאותן התשובות. לרצון הקמאי המשותף.

האדמו"ר האמצעי עומד על כך שהרצון המשותף הזה נחשף פעמיים בהיסטוריה של עם ישראל.

פעם אחת, במתן תורה, כשכל ישראל עמדו למרגלות הר סיני בלב אחד כאיש אחד.

פעם שנייה, בפורים, כשכל ישראל הסכימו ביחד למסור את נפשם במלחמה כנגד הצורר, המן, שביקש להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים.

לשיטת האדמו"ר האמצעי, הנכונות המשותפת של עם ישראל למסור את הנפש למען הגנה והצלה כנגד המבקשים להשמיד להרוג ולאבד אותנו, איננה, כפי שיש המבקשים לומר, המכנה המשותף הנמוך יותר – ברית הגורל. ההיפך הוא הנכון! הנכונות של כל עם ישראל לעזוב הכול ולבוא להגן על

אחיהם מלמדת על הרצון העמוק המשותף ביותר שלנו. שמעל כל המחלוקות והבדלי הגישות – יש רצון משותף של כולם. וזה מה שקרה לעם ישראל בפורים. ממצב של יעם אחד מפוזר ומפורד, עברנו לילך כנוס את כל היהודים, ותיקונו של עם ישראל בפורים היה בחשיפת נקודת הרצון המשותפת, על ידי מסירות נפשם למען עמם.

החידוש של האדמו"ר האמצעי שאפשר לעשות זאת לא רק במלחמה אלא גם בשלום – כמו שהיה במתן תורה. גם במתן תורה התייצב העם כאיש אחד בלב אחד למרגלות ההר ואמר יחדיו – נעשה ונשמע.

הדבר נבע לא מהצורך להגן על עצמנו נוכח אויב משותף, אלא מחשיפה לאור הגדול, לשורש ולתכלית שלשמה אנחנו קיימים. זהו רגע של גילוי אור, שמאפשר לדלג על המחלוקות והאידיאולוגיות ולפגוש את הרצון המשותף של כולנו.

עד השישי לאוקטובר, עם ישראל היושב בארץ ישראל, הביא לידי ביטוי עד הקצה המסוכן את ריבוי הדעות, ואת ההבדלים והפערים. התמסרנו כולנו, לנקודת ההבדל והמחלוקת, ושכחנו שיש שורש משותף, רצון משותף.

משמחת תורה המכונה השביעי לאוקטובר, פגשנו את אותו הרצון. כאמור, זה לא רק יצר הישרדותי, כמו של עדר כבשים נוכח זאב טורף. רבים הסיפורים על גברים ונשים, בארץ ובעולם, ששמעו חדשות וללא היסוס, מתוך דחף פנימי עמוק, חשו צורך לעזוב הכול, ולהצטרף אל אחיהם. הנכונות למסור את הנפש, להקריב, ללא היסוס, משקפת נקודת רצון משותפת עמוקה.

כעת האתגר שלנו לעבור מבחינת פורים לבחינת מתן תורה:

להצליח להתבונן באלו הנמצאים מן הצד השני של המתרס האידיאולוגי, של המחלוקת הפוליטית והחברתית. ולגלות בהם את נקודת הרצון המשותפת לנו ולהם.

להיזכר שכמו שאל מול 'המן' בן זמננו – אנחנו נלחמים כתף אל כתף ומגלים את הרצון המשותף, כך גם בזירה הלא מלחמתית אלא בזירת הבנייה של החזון והרוח המשותפת של העם, נזכור שיש לנו בסיס ורצון משותף. לתקן עולם. לייצר חברת מופת שתהיה אור לגוים, לשמר ולממש את המסורת היהודית הישראלית. גם אם כשזה מתפרט למעשה אנחנו מוצאים את עצמנו חלוקים.

עלינו לדאוג לכך שהמלחמה תהיה עבור העם מנוף לגילוי של רצון משותף שנמצא מאחורי המחלוקות, ואפילו אלו הקוטביות ביותר. שנעלה ממדרגת 'פורים' למדרגת 'מתן תורה'. חג שמח ובשורות טובות לנו ולכל בית ישראל!